

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Eremita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

SOPHISTARUM NUGÆ. CAP. X.

A **S**ILENTIO prætere non possum, Sophistas nostros, cum Asino illo suo tam fædo, tam spurco, tam abominabili, quem ita in deliciis habent, ut sine Asino nihil meditentur, nihil moliantur, nihil aggrediantur. Nulla umquam tam gravis, neque tam seria res in consultatione ponitur, ut non ipsi Asino super agendum censeant: sed enim iis optimè res cum Asino, qui *ἄσινος οὐκ ἔστι*, disciplinam omnem suam ostentant, ac omnium ignari, quodque peius est, indociles, de re nihili semper altercantur. Ad horum porro similitudinem Democritus Judæos ponit, qui in ordinariis, ut inscriptio est, historiis, eos tradit aureum asini caput adorare consueisse, singulisque septennarii spatii alienigenam semper hominem insidiis exceptum, in conventibus suis membratim discerpisse, quod & Plutarchus Cheronæus Symposiacis quaestionibus, & Cornelius Tacitus historiis memoriæ prodidere: quæ uti manifestissimam calumniam, ab Appione olim excogitamam, & Josephus constantissimè refellit, & Adamantius contra Celsum acriter redarguit. Nostri tamen tempora Symeonem puerulum Tridenti videre, quem blanditiis illectum, & in synagogam perductum, Judæi socialiter eo sacrificii genere trucidarunt; styliis per univèrsam corpus infixis, unde sanguinis quisque guttam vivis artubus exhaurirent. Testis ara facti, quæ quotannis ibidem à piis inuisitur.

ADULATORUM ILLECEBRÆ. CAP. XI.

ERAT verò illud ad bonos mores excogitatum hieroglyphicum, quod veluti majores nostri servos ebrios, lingua pedibusque titubantes in liberorum conspectum ad vitii ludibrium, producebant, quo ipsi diligentius caverent, ne in hujusmodi turpitudinem inciderent: ita Sacerdotes Ægyptii asinum inter flores & ungenta statuebant, quorum nihil ad sensum ejus pertineret, ex hoc scilicet perniciem, quæ potentioribus præcipuè assentatorum machinis insidiatur, indicantes: cum inde risui & ludibriis omnium exponantur, qui enormes adulatorum assentationes aucupantur. Plerique enim, magni alioqui viri, à Musis & Græcis alienissimi, omnique turpitudinis genere spurcissimi, coram tamen & dignitatis, & eruditionis, & temperantiæ nomine non solum commendari patiuntur, verum etiam nisi facias, indignantur.

IGNAVIA. CAP. XII.

APUD multos asini significatum est ignavia, quæ quidem cum sit omnibus nota, superfluum est eam latius explicare. Ex hac tamen nota Palæstini asini excipiendi sunt qui Equos ipsos pernicitate provocare dicuntur: traditum ab Adamantio: Et apud Euphratem Xenophon, primo de Cyri minoris expeditione, inventos ait asinos, qui Equos cursu facile superarent. Nam cum ad eos equites proximè accessissent, cursum illi arripiebant, cumque longius profecti essent, interim restitabant, atque ita sæpius iterata fuga equites falebant. Et Saracoras legi asinos non ad onera comportanda, sed ad gerendum bellum adornare. Apud Pollucem sane legas per *ἄσινος* inter alia significata interiorè dici molam, ita à tarditate cessioneve, quæ asino propria est, appellavam. Et populos quosdam memorat Xenophon, qui non alia victitant industria vel arte, quam fodiendis *ροῖς ὄνους*, hoc est lapidibus iis, qui ad onos fabricandos idonei sunt. Et in sacris nostrorum literis, ubi vulgata interpretatio habet, opus esse, ut mola asinaria suspendatur, *ἄσινος* tantum apud Græcos legitur. Denique ne rem tam apertam multis inferciambus ambagius, Catullus id ipsum intelligit, cum super Amylio quodam impurissimo dicit: *Et non pistrino induitur, atq; asino; Ne legamus, atq; asinus; hoc est: perinde ac asinus, ut erudituli quidam putant, neve interpretemur lectionem, atq; asino; ad concitandum scilicet circa molam Asinum, ut nonnulli ex commentatoribus exponunt. Sed ut ad Asinam ignaviã revertamur, hanc intelligebat Antisthenes, cum Atheniensium judicium in creandis magistratibus notaturus, suadebat eis, ut Asinos ad agriculturam deligerent, quos cum illi negarent idoneos ad rationem, Atqui, inquit ille, non satis vobis est Magistratum elegisse, sive aptus sive ineptus vir ille sit ad gerendum?*

EREMITA. CAP. XIII.

Sed quoniam de Onagro facta est superius mentio, minimè prætereundum est quod Divina literæ per Onagram Eremitas intelligunt, qui à popularibus turbis secedentes, in solitudinariis & ab hominum vestigio semotis locis vitam degunt, uni Deo tantum dedicati, quod tradit Eucher, de quibus dixerit Jobes, *Quis dimittet Onagram liberum? sed quia sequitur, Et vincula ejus quis solvit?* de Judæis Cap. 39, v. 8. quidam dictum volunt, quorum præcepta vinculis comparantur.

MU-